
Overweging 10 januari 2016

Vandaag horen we dat Jezus zich laten dopen in de Jordaan. Het laatste levensteken was toen hij als 12-jarige in Jeruzalem weg waas toen zijn ouders op de terugreis waren en ze hem terug vonden in de tempel.

18 jaar lang zal hij in de werkplaats van zijn vader gewerkt hebben. Vandaag horen we dan van zijn doop in de Jordaan.

Zijn geboorte, zijn besnijdenis en aangifte in de tempel bij Simeon en Hannah waarbij hij zijn naam krijgt, het bezoek op 12 jarige leeftijd in Jeruzalem, vandaag zijn doop. Allemaal zo zou je kunnen zeggen scharniermomenten in zijn leven zoals de doop van ons zelf ook al weten we er vaak weinig meer van een scharniermoment in ons leven is. Je ouders hebben ons bij onze doop op de weg van die jesus gezet.

Wat zal die jesus ertoe bewogen hebben dit te doen?

Wellicht voelde die na die 18 jaar gewerkt te hebben in dat stadje Nazareth dat er een nieuwe fase aanbrak in zijn leven en op dat scharnierpunt in zijn leven laat hij zich dopen. En die doop geeft hem waarschijnlijk de kracht om vervolgens te beginnen aan zijn openbare leven waar we de komende weken en maanden natuurlijk via de lezingen in onze diensten van alles over horen.

De doop, de eerste communie, het vormsel, elkaar het ja-woord geven, een wijding ontvangen, een ziekenzalving of de biecht. Het zijn onze 7 sacramenten die we hebben in onze kerk. En met die zeven sacramenten is wat aan de hand.

Op de eerste plaats geloven we, maar vraag me niet hoe dat nu precies gaat, dat in die sacramenten God werkzaam is in en door mensen. We zien het bij die Jezus. De doop geeft hem de kracht om dat leven te gaan leiden dat hij de drie op de doop volgende jaren heeft geleid, heeft geleid ten einde toe. De beker helemaal leegdrinkend.

Zo vinden onze sacramenten die we ondergaan, tegenwoordig veel minder dan vroeger, ook steeds plaats op scharnierpunten in ons leven en ze mogen ons helpen om verder te gaan met ons leven.

Maar .... Dat God werkzaam is in en door de sacramenten wil niet zeggen dat we daar zelf niets meer aan hoeven te doen. Dopen, de communie doen, vormen, trouwen, wijden, zalven, vergeven het zijn wel werkwoorden. En werkwoorden wil zeggen aan de slag gaan want ook al is God en Gods Geest werkzaam in die sacramenten, God kan het niet alleen. Hij heeft daarvoor ook onze inzet nodig.

Als ouders hun kind laten dopen en er verder niet zelf hun kind in voorleven en dopen in het leven van alle dag zal het in naam gedoopt zijn maar verder ....

Als het kind de eerste communie doet en alleen maar uitziert naar het feest en daarna niet zelf wil breken en delen in het leven dan ...

Als het kind het vormsel krijgt, in feite bevestigt dat wat de ouders toen je klein was gedaan hebben met je doop, jij daar zelf achter staat en mee door wilt maar er verder niets mee doet dan ...

En zo is dat ook met trouwen. Beste Petra en Peter 40 jaar geleden gaven jullie elkaar het ja-woord. Als jullie daarna niet elke dag aan dat trouwen, aan dat woord van trouw hadden gewerkt en alleen maar hadden gedacht: och wat God verbonden heeft dat zal de mens niet scheiden, dan is het nog maar de vraag of jullie vandaag hier zo liefdevol naast elkaar gezeten hadden.

Ook jullie hebben gemerkt dat trouwen en getrouwd zijn om jullie inzet vraagt ook al staat het op papier.

Papier, zo luidt het thema van deze viering is geduldig. In de werkelijkheid van het leven van alle dag is getrouwd zijn geven en nemen, af en toe tot 10 tellen, is breken en delen met elkaar, is elkaar ook kunnen vergeven om vervolgens weer verder te kunnen gaan.

En wat dat betreft geldt dit voor alle sacramenten. Ze vinden plaats op scharnierpunten om je wat extra kracht te geven maar uiteindelijk zul je er zelf ook wat aan moeten doen, ja iets voor moeten doen. Want ook al is Gods Geest werkzaam in en door de sacramenten uiteindelijk heeft God geen andere handen en voeten dan de onze.

Als de man van Nazareth, wiens doop wij vandaag gedenken, niet aan de slag was gegaan dan was die Goed Nieuws Boodschap niet de wereld in geholpen. Nu zijn wij, die ons ook gedoopten noemen aan zet.

Dat het zo mag zijn.